

Anki Ewing Sävenbrand 1953-2017

Det handlar om mina bilder. Egentligen började det för längesen, som för de flesta som målar eller "håller på" med olika sorters skapande. Jag har alltid "hållit på", med allt möjligt skapande som har känts meningsfullt; jag minns min första stickning, jag var 5 och ville också ha en stickning när mamma och en väninna till henne hade syjunta. Vi satt i gräset i parken vid Västra Vintergatan i Örebro, det var på våren. Jag envisades med att jag också ville sticka, fick ett nystan med ärtgrönt garn och mamma hjälpte mig att börja. Det var så roligt! Sen har jag hållit på mycket med hantverk av olika slag, allt nytt har varit kul; jag hör till den irriterande grupp som "kan själv" och som hellre vill gå hem och prova att göra själv än att köpa andras vackra saker...

För mig är kreativitet och skapande en nödvändighet.

Mitt sökande efter uttryckssätt har skiftat, från stickning och virkning till vävning och broderi i egna mönster och egen design, via keramik och foto mm till det som nu intresserar mig allra mest; att skapa bilder, att måla. Metoderna varierar och jag blandar gärna tekniker för att hitta det uttryck jag söker. Jag arbetar ofta med collage av olika slag, blandar med akryl eller akvarell.

Det arbetssätt som nu känns roligast är att börja med en duk, inte alltför liten, sen fyller jag den med saker jag tycker om, gamla vykort, foton från min uppväxt, tidningsurklipp, bokstäver, former, kakpapper (de där som ser ut som spets), guldpapper som varit omslagspapper, sjökort, silkespapper mm mm. När det är klistrat och klart och jag har en yta jag gillar så börjar jag måla! Varje målning har sin egen historia, den innehåller idéer, tankar, händelser, minnen som är unika; en del målningar har en gömd historia som bara syns om man vet att den är där.

Mina bilder är oftast föreställande utan att vara avbildande, de speglar min egen fantasivärld.

Under åren 1999 – 2004 bodde jag i Bryssel, och ägnade mig till stor del åt konstnärliga studier i olika skolor, först i RhoK - Academie Beeldende Kunst van de Vlaamse Gemeenschap, Brussel - där jag lärde mig mer om grafik, sedan i École des Arts i Braine l'Alleud där jag lärde mig grunderna i måleri, och framför allt min inspiratör Chantal Vermeulen, Atelier Carpe Diem som lärt mig så mycket om vad som är viktigt.

Under tiden i Bryssel deltog jag i flera grupp-utställningar för en internationell grupp konstnärer, API, Art Perspectives International.

Mina tavlor har också funnits i "stallet" hos Little van Gogh, ett företag med verksamhet i flera europeiska länder, där olika konstnärers tavlor hyrs ut till företag som ställer ut dem i samlingslokaler, entréer etc.

Sedan hösten 2004 bodde Anki återigen i Stockholm, fortfarande med måleriet som största intresse. Under åren i Stockholm deltog Anki i flera olika utställningar bland andra Galleri Nytorget 13, Galleri

Nybroviken och Galleraget, Alvik. Hon deltog också i utställningar i Berlin och Paris, Grand Palais - ART en Capital - en internationell utställning med 2 500 konstnärer.

Väl tillbaka i Bromma kom hon i kontakt med Alvikstorpet och snart var leran åter ett av hennes favoritmaterial. Som keramiker försökte hon hitta nya, inte alltid traditionella former och framför allt ville hon kombinera form och färg på ett eget sätt. Det sista åren kom hon också att utforska drejning som teknik i kombination med hennes färger.

2016 drabbades Anki av en allvarlig hjärntumör som berövade henne rörligheten i bland annat vänster arm. (Anki var vänsterhänt). Det hindrade inte henne att fortsätta sin skapande verksamhet, bland annat med hjälp av sin ipad. Nästan ända till slutet var hon fylld av skapande. Ett av hennes sista projekt handlade om drejade skålar i hennes egen design.

Anki somnade stilla in en av de första dagarna på året 2017.

Avsikten med utställningen på Galleraget är att på ett samlat sätt spegla Ankis resa som konstnär.

Ålsten i augusti 2018 / Per Ewing